

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۳۰/۰۹/۲۰۲۱

محمد صالح گردش

دو سرزمین انگهو و تنیه

در کرده 27 فروردین یشت فروهر های دو تن از مقدسین به نام های «آش نیمه» و «ویدت گاو» از مملکت و یا سرزمینی به نام «انگهوی» ستایش گردیده اند. واژه انگهو و یا هنگهو در اوستا به معنی دنیا شده است، چنان که در ترکیب «انگهو وهیشت» به معنی بهترین جهان یعنی بهشت، که این ترکیب در «هادخت نسک» آمده است. اما در کرده 27 فروردین یشت، انگهو یا هنگهو اسم سرزمین خاصی می باشد. از نظر این قلم اگر اسم این سرزمین را با یکی از سرزمین های فعلی انطباق دهیم، آن سرزمین اوستایی بغیر از «هنگو» یکی از شهرک های مشهور سرزمین صوبه سرحد پاکستان، جای دیگری نخواهد بود.

همین گونه در همان کرده فروردین یشت فروهر های دو تن از مقدسین دیگر به نام های «ثریت» پسر «أ یو سرد» و «فیوشت تنی» از مملکت یا سرزمینی به نام «تنیه» ستوده شده اند. اما، ابراهیم پورداد و دیگر اوستا شناسان در پیوند تعیین و انطباق چنان جایگاهی با سرزمین های امروزی اظهار بی اطلاعی نموده اند. از دید و نگاه این قلم سرزمین تنیهی دوره اوستایی، سرزمینی بوده است که امروز نیز آن را به نام «تنی» می گویند که واقع در جنوب کشور ما و نیز اسم قوم مشهور از تبار و طایفه پشتون هاست.

هم چنان در کرده 27 همان یشت، فروهر پاکدین پرشینت پسر گندرو ستایش گردیده است. به احتمال زیاد این گندرو یکی از پارسایان و نیز از نژاد و طایفه پشتون ها بوده است، چنان که ما یک گندرو دیگری را که توسط گرشاسب، یکی از پهلوانان عصر پیشدادی (پیشزادی) پیش از دوره اوستایی کشته شده و در کنار دریای فراخکرت (بحر هند و یا شاید دریای سند) می زیسته نیز بالوسيله کُتب پهلوی و اوستا می شناسیم که وی بنا به اقامت و جغرافیای زیست اش از نواحی پشتون نشین و از اسلاف پشتون ها بوده باشد. ر. ک: (در معنی اسم واورُ کش، همین اثر)

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لولی

همین گونه در کرده 26 فروردین یشت فروهر دو فرد دیگری به نام های نَنزاستی و زرزداتی پسران «پنشته» ستایش گردیده است. در این جا با معنی واژه پنشته تماس نمی گیرم ولی ممکن می دانم که واژه پنشته یکی از واژه های اوستایی باشد که با دو واژه پشتو و پشتون در زبان پشتو به نحوی پیوند و پیوستگی خواهد داشت.

هم چنان در همین کرده 26، فروهر شخص دیگری به اسم «وهورئوچه» از خاندان «وَرکس» ستوده شده است که به نظرمی رسد اسم قوم بزرگ «ورکزی» با این واژه پیوند داشته باشد. باز هم در همین کرده، فروهر شخص دیگری به نام «اوسپنمه» ستوده شده است. منظور ما در این جا معنی اوسپنمه نیست؛ اما جزء اول آن «اوسپن» در زبان پشتو به معنی آهن است. در فروردین یشت اسامی افراد زیاد دیگری نیز آمده است که به احتمال زیاد از طایفه پشتون ها بوده اند و در این جا فقط با یادکرد چند اسم دیگری بسنده می کنم: آمو، تور، چَمرو، یوایشت، گَنو، سور و منثرواک (صاحب کلام مقدس) که فروهر های شان در همین یشت ستوده شده اند.